

Sygn. akt III U 348/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
------------------------	-------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 stycznia 2021 r. w Suwałkach

sprawy **B. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o podjęcie wypłaty rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego

w związku z odwołaniem B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 lutego 2020 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. do podjęcia wypłaty przyznanego B. K. rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego od daty wstrzymania jego wypłaty, to jest od 1 lutego 2020 roku.

Sygn. akt III U 348/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 3.02.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na ustawę z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) oraz ustawę z dnia 31.01.2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz.U. z 2019 r. poz.303) z urzędu wstrzymał B. K. wypłatę rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego od 1.02.2020 r., to jest od najbliższego terminu płatności.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że doszło do długotrwałego zaprzestania wychowywania dzieci i nie było podstaw do przyznania B. K. rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego.

W odwołaniu od tej decyzji B. K. domagała się jej zmiany i przywrócenia prawa do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego. Wskazała, że opuściła dom jedynie na dwa miesiące, ze względu na nadużywanie alkoholu przez męża. Po tym czasie wychowywała swoje dzieci osobiście.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na fakty ustalone w postępowaniu administracyjnym. Dodatkowo złożył wnioski dowodowe.

Sąd ustalił, co następuje :

Decyzją z 12.03.2019 r. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznał B. K. (urodzonej (...)) rodzicielskie świadczenie uzupełniające, poczynając od miesiąca wydania decyzji. Wysokość świadczenia ustalono na 1 100 zł. miesięcznie i wskazano, że będzie ono podlegać waloryzacji. Ponadto w decyzji wymienione zostały przypadki, kiedy prawo do świadczenia nie przysługuje i pouczono o obowiązku powiadomienia organu rentowego o ustaniu okoliczności będących podstawą przyznania świadczenia.

Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. pismem z 14.03.2019 r. zawiadomił B. K. o podjęciu wypłaty rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego.

Pismem z 12.09.2019 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w E. A.K. C. – Kancelaria (...) w E. – wezwał organ rentowy do dokonywania potrąceń ze świadczenia B. K. z wniosku wierzyciela A. K., na podstawie tytułów wykonawczych: wyroków zaocznych Sądu Rejonowego w E. z 4.06.1998 r. sygn. akt R.III.C. 518/98 i z 4.04.1997 r. sygn. akt R.III.C. 993/96 zaopatrzonych w klauzulę wykonalności. W wezwaniu wskazano, że egzekucja ze świadczenia B. K. została wszczęta celem zaspokojenia należności likwidatora Funduszu Alimentacyjnego w wysokości 26 682,08 zł. plus opłata egzekucyjna i wydatki komornika (sprawa egz. Kmp 139/06).

W związku z tym wezwaniem, wszczęto postępowanie administracyjne, w wyniku którego ustalono, że z funduszu alimentacyjnego w zastępstwie B. K. wypłacane były świadczenia na rzecz uprawnionych: M. K. (1) (ur.(...)) w okresie od 1.06.1998 r. do 31.03.1999 r., M. K. (2) (ur. (...)) w okresie od 1.06.1998 r. do 30.04.2004 r. i M. K. (3) (ur. (...)) w okresie od 1.06.1998 r. do 30.04.2004 r. (akta rentowe).

B. K. wskazała, że jej obecny mąż A. K., ojciec dzieci, na które zasądzone były alimenty, nadużywał alkoholu i bił ją. Z tego powodu opuściła dom na trzy miesiące, ale pozostawała w kontakcie z dziećmi. Po tym okresie powróciła do domu, zajmowała się dziećmi, tworząc rodzinę. Składając wyjaśnienia na rozprawie B. K. wskazała, że jej nieobecność w domu trwała około miesiąca i była spowodowana nadużywaniem alkoholu przez męża (k. 22). Przesłuchana w charakterze świadka córka – M. K. (2) potwierdziła informacje B. K.. Zeznała, że matka krótko przebywała poza domem, może miesiąc, a poza tym mieszkali razem w domu jednorodzinnym w N. (...)i tworzyli rodzinę. Dziećmi opiekowali się oboje rodzice, zwłaszcza matka i oboje łożyli na ich utrzymanie (zeznania k.22).

Przesłuchany w charakterze świadka A. K. również wskazał na krótki pobyt odwołującej się poza domem i wyjaśnił, że miało to związek z jego niewłaściwym zachowaniem. Wnosząc sprawę o alimenty, chciał ukarać żonę (zeznania k.50).

Z analizy akt Sądu Rejonowego w Ełku sygn. R.III.C. 993/96 i R.III.C.518/96 wynika, że oba wyroki zostały wydane zaocznie, bez stanowiska pozwanej B. K.. Z akt egzekucyjnych Kmp 139/06 i dołączonych do nich Kmp 32/97 wynika, że wierzyciel składając 27.03.1997 r. wniosek o egzekucję podał, że dłużnik mieszka pod adresem zameldowania w N. (...). Tam też doręczono B. K. zawiadomienie o wszczęciu egzekucji i sporządzono protokół zajęcia ruchomości na poczet alimentów podpisany przez dłużniczkę (brak ruchomości do zajęcia). W trakcie postępowania egzekucyjnego tylko raz wskazał, że nie zamieszkują razem, następnie podał jednak, że zamieszkują razem, ale nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Natomiast z wyjaśnień B. K. składanych Komornikowi wynika, że zamieszkują razem i wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe.

Ponieważ od początku alimenty w zastępstwie dłużnika płacił fundusz alimentacyjny, oświadczenie wierzyciela, iż nie prowadzi z dłużnikiem wspólnego gospodarstwa domowego, było niezbędne do tego, by otrzymywać świadczenia z tego funduszu. Na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów nie można bez wątplenia ustalić, jak długo B. K. przebywała poza domem w N. (...), gdyż doręczenia dokonywane są na różne adresy (zamiennie N. (...)i D.), a odbiór korespondencji kwitowany był zwykle przez dorosłych domowników, co wynika z adnotacji doręczyciela.

Z informacji uzyskanej w Sądzie Rejonowym w Ełku wynika, że w latach 1996-1998 i późniejszych nie toczyły się postępowania opiekuńcze odnośnie małoletnich M., M. i M. K. (3), dzieci A. i B. zamieszkałych w N. (...)(informacja k. 32).

Sąd zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 31.01.2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz.U. z 2019 r. poz.303) określa warunki i tryb przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego. Celem świadczenia jest zapewnienie niezbędnych środków utrzymania osobom, które zrezygnowały z zatrudnienia lub innej działalności zarobkowej albo ich nie podjęły ze względu na wychowywanie dzieci.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, świadczenie może być przyznane matce, która urodziła i wychowała co najmniej czworo dzieci, po spełnieniu dodatkowych warunków, o których stanowi art. 3. Jednocześnie w ust. 5 pkt 2 tego artykułu wskazano, że Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może odmówić przyznania świadczenia w przypadku długotrwałego zaprzestania wychowywania dzieci. Natomiast, jeżeli ustaną okoliczności będące podstawą przyznania świadczenia, prawo do świadczenia ustaje, co stwierdza decyzją organ rentowy i wstrzymuje jego wypłatę (art. 7 ust. 7).

W niniejszej sprawie organ rentowy uznał, że B. K. przez długi czas nie podejmowała czynności, które składają się na pojęcie wychowania w rozumieniu ustawy o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym, doszło do długotrwałego zaprzestania wychowywania dzieci, a w związku z tym nie było podstaw do przyznania świadczenia.

W ocenie, Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, że doszło do długotrwałego zaprzestania wychowywania dzieci przez odwołującą się. Z pewnością nie może o tym przesądzać fakt zasądzenia od niej alimentów na rzecz małoletnich dzieci, płatnych do rąk ojca dzieci i wszczęte przez niego postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko dłużnikowi B. K.. Z zeznań przesłuchanych w sprawie osób wynika, że okres, gdy B. K. przebywała poza domem w N. (...)nie był długi (najdłuższy wskazany – 3 miesiące) i był zawiniony przez A. K.. Ponieważ wszyscy zeznający w sprawie są bliskimi, do zeznań tych należy podchodzić z ostrożnością. Jednak brak dowodów, zwłaszcza w sprawie egzekucyjnej, by okres, gdy odwołująca się nie sprawowała osobistej pieczy nad dziećmi, był dłuższy. O długotrwałym zaprzestaniu wychowywania dzieci z pewnością nie może przesądzać zasądzenie alimentów od B. K., a następnie ich zastępcze wypłacanie przez fundusz alimentacyjny. W spornym okresie praktyka wypłacania alimentów z tego funduszu w zastępstwie zobowiązanego rodzica, mimo wspólnego pożycia wierzyciela i dłużnika, nie była wyjątkowa. Stanowiło to źródło utrzymania wielu rodzin, korzystających ze świadczeń alimentacyjnych. W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu mamy do czynienia z takim przypadkiem. Przez krótki okres B. K. faktycznie nie zajmowała się osobiście dziećmi, co spowodowało wystąpienie A. K. o alimenty, żeby, jak oświadczył, ukarać żonę. Później jednak rodzina K. uczyniła z alimentów, pobieranych z funduszu alimentacyjnego, stałe źródło dochodu. Świadczą o tym dokumenty zawarte w aktach egzekucyjnych.

Przepisy ustawy o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym nie wskazują, by osobie korzystającej ze wsparcia funduszu alimentacyjnego i będącej jego dłużnikiem nie przysługiwało prawo do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.